

niško vzvišena je tudi njegova druga slika v isti sobani: sedem suhih let. Cornelius je dovršil dve lepi sliki: Faraonove sanje in: Jožef se dá bratom spoznati. Barve in obrisi, vsaka posamezna črta, vse je popolno. Veithova slika je: Jožef in Putifarjeva žena, a Schadow je uprizoril: Jakopa tožbo in: Jožefa v ječi. L. 1819. so bile slike dovršene. Z veliko slovesnostjo so bile odkrite; jednake Rim že dolgo ni videl. Ves umetniški svet v Rimu se je udeležil. Tudi ptujcev je bilo povabljenih lepo število; sploh vse, kar je slovelo po visoki službi ali

pa po učenjaškem glasu. Kar je bilo takrat visokih in za umetnost vnetih dostojanstvenikov, vse je povečevalo s svojo prisotnostjo pomenljivo slovesnost. Danski romanopisec Atterbom, ki je bil tudi navzoč, nam je svečanost opisal: „To je bilo gibanje, in navdušenje, in živahnost! Zdelo se je, da je ves Rim samo jedna umetniška družina. Središče vse slovesnosti je pa bil bavarski kraljevič Ludovik, on, katerega umetniki kujejo v zvezde. Bil je najboljši volje, umetnike je povzdigoval, kakor bi mu bili po kraljevi krvi jednaki. Zlata še nisem nikdar videl

Riha (Jeriha.)

tako obilno, kakor tu. Ludovik je je trosil, kakor jesenski veter velo listje, a Bartholdy, ki sicer ni visokega plemstva, bil je radodaren, kakor mogočni vladar.“

Za „brate sv. Izidorja“ je bila slovesnost velepomembna. Poslej so sluli kot prvi umetniki. Žal, da v Rimu ni bilo več toliko virov vsakovrstnega bogastva, kakor nekda, ko sta Julij II. in Leon X. s toliko milostjo obsevala umetnike. Napoleon je bil pohlepno pobral vse dragocenosti, rimski plemenitaši so grozno ubožali, tudi papež je bil vsled francoskega pritiska v vednih denarnih zadregah. Slabo

gmotno stanje je i na umetnike pogubno vplivalo, ker ni skoraj nikdo več naročil večjega dela, pri katerem se umetniške zmožnosti jasno kažejo.

Vendar jednega, takrat gotovo najbogatejšega Rimljana, so slike v palači Zuccaro toliko zanimalo, da se je namenil, svojo lepo vilo poleg Laterana tudi okrasiti z opresnimi slikami. Bil je knez Massimi, potomec iz sloveče rimske rodovine Fabijev, kateri si je pridobil priimek „Maximus“. Olikani knez Massimi je izvolil „brate sv. Izidorja“, da mu zvršijo zaželeno delo. Njihov uspeh je bil veličasten; ne